

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การบริหารองค์การ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้องค์การนั้นประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ หรือเพื่อทำให้องค์การนั้นมีประสิทธิผล เนื่องจากประสิทธิผลขององค์การเป็นปัจจัยที่จำเป็นอย่างหนึ่งต่อการอยู่รอด และความก้าวหน้าขององค์การ (อรุณ รักษธรรม, 2525, หน้า 166) หอยและมิสเกล (Hoy & Miskel, 1987, pp. 394-395) ได้สรุปว่า ประสิทธิผลขององค์การพิจารณาได้จากองค์ประกอบหนึ่งจัดต่าง ๆ เช่น ความสามารถในการปรับตัวขององค์การ (adaptability) ซึ่งหมายถึงความสามารถขององค์การที่จะปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป และนวัตกรรม (innovation) ซึ่งหมายถึง ความสามารถขององค์การที่จะผลิตการบริการ เทคโนโลยี และระบบการบริหารใหม่ ๆ ความพึงพอใจของผู้นำรับบริการได้รับไปจากองค์การ ความพึงพอใจและความผูกพันของพนักงานหรือลูกจ้างที่มีต่องค์การ

การท่องค์การได้ จะดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพนั้น องค์การจะต้องทำให้ประสบผลสำเร็จในความจำเป็นพื้นฐานการอยู่รอดขององค์การ 3 ประการ คือ การบรรลุเป้าหมายขององค์การ การควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ภายในองค์การ และความสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม จึงจะสามารถดำเนินอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Owens, 1991, p. 221) สภาพการปฏิบัติงาน หรือความสามารถในการบริหารของผู้นำหรือผู้บริหาร รวมทั้งความสามารถ ความตั้งใจ และทุ่มเทในการปฏิบัติงานของบุคคลในองค์การ จะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้องค์การมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ ใน การพิจารณาเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงาน หรือความสามารถในการปฏิบัติขององค์การที่ดีที่จะส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การ ในด้านหนึ่งนั้น สามารถพิจารณาได้จากสุขภาพองค์การ (Organization health) หอยและเฟลด์เมน (Hoy & Feldman, 1987) ได้ให้ทัศนะว่า สุขภาพองค์การ หมายถึง สภาพการปฏิบัติงานในองค์การตามภารกิจและได้ตอบสนองการกระทำการตามหน้าที่สำคัญของระบบสังคมด้านการปรับตัว การทำให้บรรลุเป้าหมาย การบูรณาการ และการรักษาและเป็นแบบแผนขององค์การ ทำให้องค์กรมีความพร้อมที่จะคงอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมและสภาพการณ์ต่าง ๆ ในระบบสังคมได้อย่างเหมาะสม และมีโอกาสที่ปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงให้องค์การมีการพัฒนา ก้าวหน้าได้อย่างต่อเนื่องเป็นระยะ

เวลานาน และสุขภาพองค์การเป็นตัวชี้วัดอย่างหนึ่งของความสำเร็จหรือประสิทธิผลขององค์การ องค์การใดมีสุขภาพองค์การไม่ดี จะทำให้การบริหารองค์การนั้นไม่มีประสิทธิผล เมื่อจาก สุขภาพองค์การที่ดีจะทำให้สามารถพัฒนาไปได้ดี และบรรยายกาศองค์การที่จะดีด้วย (Hoy & Miskel, 1991, p. 234)

องค์การที่มีสุขภาพดีจะเป็นตัวบ่งชี้ให้ทราบว่า เป็นองค์การที่มีการบริหารอย่างมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Hoy, Tarter, & Kottkamp, 1991, p. 69) สำหรับประสิทธิผล ขององค์การนั้น อาจพิจารณาได้จากหลายปัจจัย แต่ปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญ ได้แก่ ความผูกพัน ของบุคคลที่มีต่อองค์การ และสามารถพิจารณาได้จากการที่บุคคลในองค์กรมีความปรารถนา อย่างแรงกล้าที่จะเป็นสมาชิกขององค์การตลอดไป มีความตั้งใจและความพร้อมที่จะใช้ ความพยายามที่มีอยู่ทำงานให้องค์การมีความเจริญก้าวหน้าและมีศรัทธา รวมทั้งมีการยอมรับ ค่านิยมเป้าหมายขององค์การ (Porter & Strees, 1974, p. 604) ซอย และเฟลเดิม (Hoy & Feldman, 1987) กล่าวว่า สุขภาพองค์การที่ดีมีผลทำให้บุคลากรในองค์การเกิดความพึงพอใจและ มีความรักความผูกพันต่อองค์การ ซึ่ง ทาร์เตอร์, ซอย และ คอทท์เคนพ์ (Tarter, Hoy, & Kottkamp, 1990, p. 236) ได้รวมผลการวิจัยต่าง ๆ ที่ผ่านมา รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้อง แล้วสรุปเอาไว้ว่า ความผูกพันต่อองค์การเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งที่เป็นตัวชี้บ่งถึงความมี ประสิทธิผลขององค์การ (organizational effectiveness) และมีความสำคัญมากกว่าความพึงพอใจ งานที่เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้บุคคลในองค์การลาออก ขาดงานบ่อย หรือมีการเปลี่ยนงาน และ การทำงานวิจัยของ ทาร์เตอร์, ซอย และคอทท์เคนพ์ (Tarter, Hoy, & Kottkamp, 1990, pp. 239-240) พบว่ามิติต่าง ๆ ของสุขภาพองค์การ มีความสัมพันธ์และสามารถพยากรณ์ความผูกพัน ต่อองค์การของบุคคลต่าง ๆ ที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สุขภาพองค์การ จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้องค์การมีประสิทธิผล หรือไม่มีประสิทธิผล หรือมีความสัมพันธ์กับการ เกิดประสิทธิผลขององค์การ โดยเฉพาะความผูกพันต่อองค์การของบุคคลในองค์การที่เป็นดัชนี ตัวหนึ่งที่บ่งชี้ให้ทราบถึงการมีประสิทธิผลขององค์การได้

สำนักงานตำรวจนแห่งชาติเป็นองค์การหนึ่งที่มีเป้าประสงค์ในการรักษาความสงบ เรียบร้อยให้กับสังคม รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ประชาชน และป้องกัน ในให้เกิดอาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ ที่เป็นภัยแก่สังคม ตำรวจนครบาล 2 เป็นหน่วยงานของ สำนักงานตำรวจนแห่งชาติที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่ 8 จังหวัด ได้แก่ จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี ระยอง และสระแก้ว มีสถานีตำรวจนครบาล 111 สถานี สถานีตำรวจนครบาลที่มีความสำคัญที่สุดเพระเป็นหน่วยงานในระดับ ที่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด ผลการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลเป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพของ

สำนักงานตำรวจนแห่งชาติ จากผลการวิจัยของ พล.ต.ค.นัครชัย ศุภากาสน (2536) พบว่า ข้าราชการตำรวจนมีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพทางวิชาการ ในด้านการส่งเสริมให้มีการศึกษา ต่อ การอบรมศัมย์นา และการประชุมเชิงปฏิบัติการ อยู่ในระดับมาก และผลการวิจัยของ พ.ต.ค.ปกรณ์ สุชีวกุล (2540) พบว่า วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน และจำนวนยานพาหนะ มีไม่เพียงพอ กับปริมาณงานที่ปฏิบัติ การประเมินผลการป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรมตามแผนกรมตำรวจนแบ่งท ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535-2539) พบว่า ประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรมในเชิงปริมาณยังไม่บรรลุเป้าหมาย ประชาชนขาดความ เชื่อถือศรัทธาต่อประสิทธิภาพการทำงานของตำรวจน สำนักงานตำรวจนแห่งชาติขาดแคลนกำลังพล งบประมาณสนับสนุน ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องใช้ในการดีบบสวนป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ขาดแคลนพนักงานสอบสวนที่มีความชำนาญเฉพาะทาง พนักงานสอบสวนขาดหัวยุคกำลังใจ และ ความก้าวหน้า มีระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน ข้าราชการตำรวจนอก ปล่อยปละละเลยให้รับราชการ โดยไม่ได้รับการเพิ่มพูนความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ไม่ได้รับ สวัสดิการที่ดี ขาดการกำหนดมาตรการในการบำรุงรักษาทรัพยากรบุคคล การพิจารณาแต่งตั้ง โยกย้ายและการให้บำเหน็จความชอบใช้ระบบคุณธรรมไม่เต็มที่ (สีบศักดิ์ สีบศักดิ์, 2542, หน้า 3) จากการสำรวจข้อมูลจากงาน 4 กองกำกับการ 2 กองบังคับการelman ตำรวจนครบาล 2 พบว่า ในปี 2544 มีข้าราชการตำรวจนครรัฐร่องเรียน จำนวน 225 เรื่อง

จากสภาพปัจจุบันดังกล่าวข้างต้น ย่อมแสดงให้เห็นถึงสุขภาพองค์การของสถานีตำรวจน รวมทั้งความผูกพันต่อองค์การด้วย ผู้จัดทั้งสิ้นให้ที่จะศึกษาสุขภาพองค์การและความผูกพันต่อ องค์การของข้าราชการตำรวจน ในสังกัดตำรวจนครบาล 2 ในสภาพซึ่งเป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อใช้ เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข รวมทั้งสร้างเสริมสุขภาพองค์การและความผูกพันต่อองค์การ ของข้าราชการตำรวจน ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาสุขภาพองค์การของสถานีตำรวจน ในสังกัดตำรวจนครบาล 2
2. เพื่อเปรียบเทียบสุขภาพองค์การของสถานีตำรวจน ในสังกัดตำรวจนครบาล 2 ตาม ระดับของสถานีตำรวจน และระดับชั้นยศ
3. เพื่อศึกษาความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการตำรวจน ในสังกัดตำรวจนครบาล 2
4. เพื่อเปรียบเทียบความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการตำรวจน ในสังกัดตำรวจนครบาล 2 ตามระดับของสถานีตำรวจน และระดับชั้นยศ

5. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการตำรวจ ในสังกัด ตำรวจภูธรภาค 2 จากปัจจัยสุขภาพองค์การของสถานีตำรวจนครบาลและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานผู้บริหารตลอดจนบุคลากร หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับสุขภาพองค์การ ความผูกพันต่อองค์การให้แพร่หลายและกว้างขวางยิ่งขึ้น ในวงการทางการศึกษา และการบริหาร งานบุคคล

2. ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ทราบภาวะสุขภาพองค์การ และความผูกพันต่อ องค์การของข้าราชการตำรวจในสังกัด ตำรวจนครบาล 2 ซึ่งผู้บริหารจะสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูล ในการกำหนดนโยบายและมาตรการ ตลอดจนแผนปฏิบัติการพัฒนาข้าราชการตำรวจ ในสังกัด ตำรวจนครบาล 2 เพื่อเพิ่มพูนภาวะสุขภาพองค์การและความผูกพันต่อองค์การของ ข้าราชการ ตำรวจ ในสังกัด ตำรวจนครบาล 2

3. ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสุขภาพ องค์การเพื่อก่อให้เกิดความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการตำรวจนครบาล 2

คำนำของการศึกษาค้นคว้า

- สุขภาพองค์การของสถานีตำรวจนครบาล 2 อยู่ในระดับดี
- สุขภาพองค์การของสถานีตำรวจนครบาล 2 จำแนกตามระดับของ สถานีตำรวจนครบาล 2 แต่ต่างกันหรือไม่
- ความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการตำรวจนครบาล 2 อยู่ใน ระดับดี
- ความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการตำรวจนครบาล 2 จำแนก ตามระดับของสถานีตำรวจนครบาล 2 แต่ต่างกันหรือไม่
- ตัวแปรสุขภาพองค์การของสถานีตำรวจนครบาล 2 สามารถพยากรณ์ความผูกพันต่อองค์การ ของข้าราชการตำรวจนครบาล 2 ได้หรือไม่

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. สุขภาพองค์การของสถานีตำรวจน้ำสังกัดตำรวจนครบาล 2 จำแนกตามระดับของสถานีตำรวจน้ำ และระดับชั้นยศ มีความแตกต่างกัน
2. ความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการตำรวจน้ำสังกัดตำรวจนครบาล 2 จำแนกตามระดับของสถานีตำรวจน้ำ และระดับชั้นยศ มีความแตกต่างกัน
3. ตัวแปรสุขภาพองค์การของสถานีตำรวจน้ำ สามารถพยากรณ์ความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการตำรวจน้ำสังกัดตำรวจนครบาล 2 ได้

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีขอบเขตดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพองค์การของสถานีตำรวจน้ำ ตามการรับรู้ของข้าราชการตำรวจน้ำสังกัดตำรวจนครบาล 2 กับความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการตำรวจน้ำสังกัดตำรวจนครบาล 2
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.1 ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ข้าราชการตำรวจน้ำที่ปฏิบัติงานประจำสถานีตำรวจน้ำ ในสังกัดตำรวจนครบาล 2 ซึ่งมี 8 จังหวัด คือ จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี ระยอง และสระแก้ว มีจำนวนทั้งสิ้น 11,547 นาย
 - 2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากร กลุ่มตัวอย่างจำนวน 372 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่
 - 3.1.1 ระดับของสถานีตำรวจน้ำ แบ่งเป็น
 - 3.1.1.1 ระดับที่มี พกภ. เป็นหัวหน้า
 - 3.1.1.2 ระดับที่มี รอง พกภ. หรือ สว. หรือ รอง สว. เป็นหัวหน้า
 - 3.1.2 ระดับชั้นยศ แบ่งเป็น
 - 3.1.2.1 ระดับชั้นสัญญาบัตร
 - 3.1.2.2 ระดับชั้นประทวน
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 3.2.1 สุขภาพองค์การ ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่
 - 3.2.1.1 ความเข้มแข็งขององค์การ

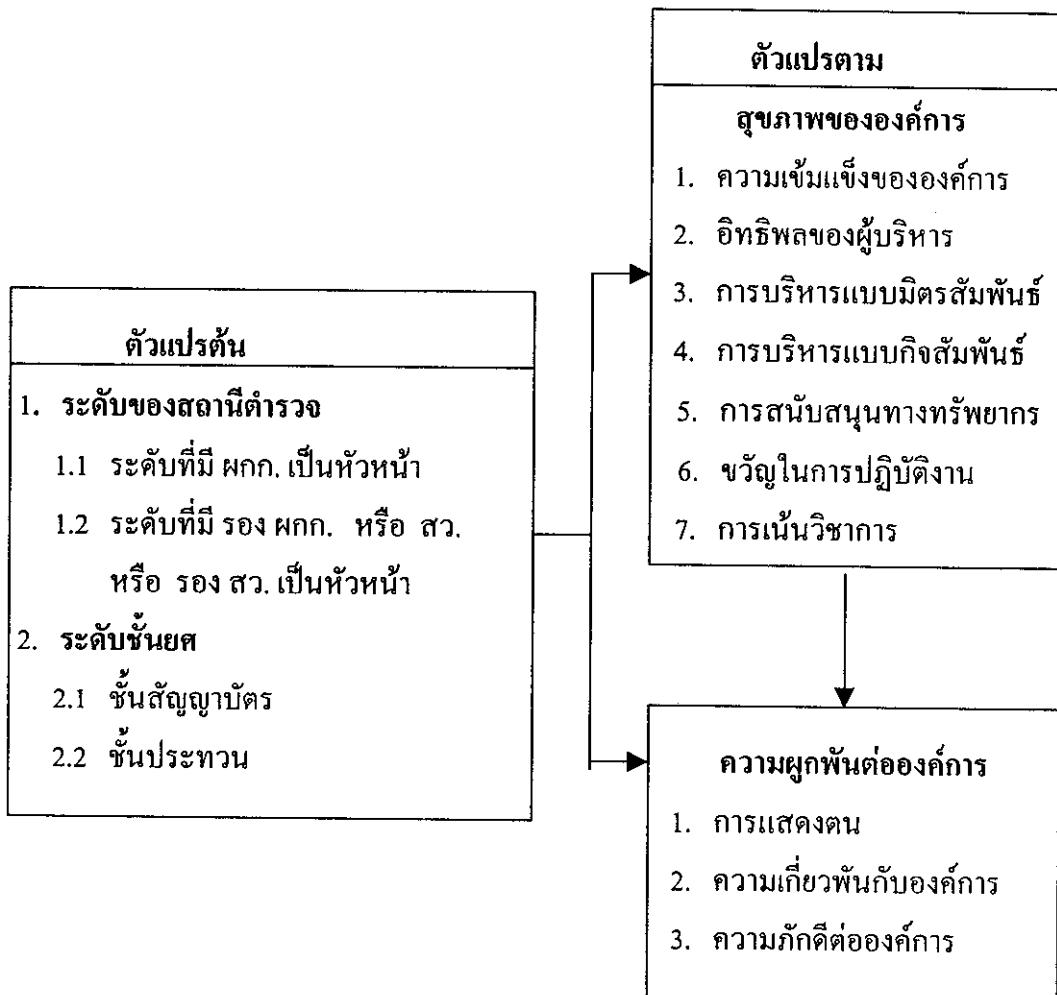
- 3.2.1.2 อิทธิพลของผู้บริหาร
- 3.2.1.3 การบริหารแบบมิตรสัมพันธ์
- 3.2.1.4 การบริหารแบบกิจสัมพันธ์
- 3.2.1.5 การสนับสนุนทางทรัพยากร
- 3.2.1.6 ขวัญในการปฏิบัติงาน
- 3.2.1.7 การเน้นวิชาการ
- 3.2.2 ความผูกพันต่อองค์การ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่
 - 3.2.2.1 การแสดงตน
 - 3.2.2.2 ความเกี่ยวพันกับองค์การ
 - 3.2.2.4 ความภักดีต่อองค์การ

กรอบความคิดของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดในเรื่องสุขภาพองค์การของ ชอย และ เฟลเด็มэн (Hoy & Feldman, 1987, pp. 30-37) สุขภาพองค์การเป็นตัวชี้วัดอย่างหนึ่งของความ สำเร็จหรือประสิทธิผลขององค์การ องค์การใดมีสุขภาพไม่ดีจะทำให้การบริหารองค์การนั้น ไม่มี ประสิทธิผล สุขภาพองค์การสามารถวัดได้ด้วยตัวแปร ใน 7 ด้าน คือ ความเข้มแข็งขององค์การ อิทธิพลของผู้บริหาร การบริหารแบบมิตรสัมพันธ์ การบริหารแบบกิจสัมพันธ์ การสนับสนุน ทางทรัพยากร ขวัญในการปฏิบัติงาน และการเน้นวิชาการ ส่วนความผูกพันต่อองค์การของ ข้าราชการตำรวจ ในสังกัดตำรวจนครบาล 2 ได้อ้างอิงแนวคิดของบูชานัน (Buchanan II, 1974, p. 533) ความผูกพันต่อองค์การ มี 3 องค์ประกอบ คือ การแสดงตน ความเกี่ยวพันกับองค์การ ความภักดีต่อองค์การ

จากแนวคิดของ ชอย และเฟลเด็มэн (Hoy & Feldman, 1987) ที่อธิบายว่า สุขภาพ องค์การที่ดีมีผลทำให้บุคลากรในองค์การเกิดความพึงพอใจและมีความรักความผูกพันต่อองค์การ ลงชี้ สันดิวงษ์ (2535) กล่าวว่า ขนาดขององค์การมีส่วนสำคัญที่จะทำให้การปฏิบัติงานภายใต้ องค์การนั้น ๆ ประสบความสำเร็จได้มากหรือน้อย เมื่อองค์การมีขนาดใหญ่ขึ้นกิจกรรมใน องค์การจะมีความซับซ้อนทำให้ประสิทธิภาพของระบบต่าง ๆ ที่จัดไว้อาจลดต่ำลง ตลอดจน ทรัพยากรบุคคลที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การก็เปลี่ยนแปลงด้วย และผลการวิจัยของ พ.ต.ท.มนหาด แสนโภคิก (2537) พบว่า ระดับชั้นยศต่างกันขวัญในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ป้องกัน ปราบปราม ในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาลหัวชลนุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงได้กำหนดว่าทั้งสุขภาพองค์การของสถานีตำรวจนครบาลและความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการตำรวจ เป็นผลมาจากการตัวแปรระดับของสถานีตำรวจนครบาลชั้นบุคคล ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบความคิดในการศึกษาค้นคว้า

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **สุขภาพองค์การ** หมายถึง สภาพของสถานีตำรวจนครบาล 2 ที่เกิดจากสภาพรวมการปฏิบัติงานตามภารกิจและความรับผิดชอบของแต่ละบุคคล ทำให้องค์กรมีความพร้อมที่จะคงอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ ในระบบสังคม ได้อย่างเหมาะสม สามารถที่จะปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงให้องค์กรมีการพัฒนาทักษะใหม่ๆ ไปอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน การวัดสุขภาพองค์การของสถานีตำรวจนครบาล จากการรับรู้ของข้าราชการตำรวจ ในสังกัดตำรวจนครบาล 2 ใน 7 ด้าน ดังนี้

1.1 ความเข้มแข็งขององค์การ หมายถึง ความสามารถขององค์การในการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมในการที่จะควบคุมความมั่นคงในการปฏิบัติงาน ข้าราชการที่ปฏิบัติงานในองค์การจะถูกปกป้องจากแรงกดดันของชุมชนและผู้ปกครององค์การไม่มีข้อบกพร่อง เป็นที่ครหาของสังคม ผู้บริหารองค์การที่มีประสิทธิภาพในการเพชิญปัญหาอย่างมากจากภายนอก

1.2 อิทธิพลของผู้บริหาร หมายถึงความสามารถของผู้บริหารที่มีต่อผู้บังคับบัญชา ผู้บริหารองค์การเป็นที่เชื่อถือของผู้บังคับบัญชา สามารถร่วมทำงานกับผู้บริหารที่เหนือกว่าได้อย่างมีอิสระ และใช้อำนาจการบังคับบัญชาในการบริหารหน่วยงานได้

1.3 การบริหารแบบมิตรสัมพันธ์ หมายถึง พฤติกรรมผู้บริหารองค์การที่มีความเป็นมิตร เป็นที่พึง เปิดเผย และสนับสนุนผู้ใต้บังคับบัญชา

1.4 การบริหารแบบกิจสัมพันธ์ หมายถึง พฤติกรรมผู้บริหารองค์การที่ให้ความสำคัญต่อภาระงานและสัมฤทธิผลของงาน ผู้บริหารมีทัศนคติและความคาดหวังที่ชัดเจนต่อผู้ใต้บังคับบัญชา มีการควบคุมมาตรฐานการทำงาน และมีระเบียบปฏิบัติงานที่ชัดเจน

1.5 การสนับสนุนทางทรัพยากร หมายถึง การที่องค์การหรือสำนักงานมีวัสดุ อุปกรณ์สำหรับใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ

1.6 ขวัญในการปฏิบัติงาน หมายถึง การที่ผู้ใต้บังคับบัญชาเชื่อมั่นในผู้บริหาร องค์กรมีความมั่นคงในงานที่ทำ มีความกระตือรือร้น มีความเป็นมิตรระหว่างเพื่อนร่วมงาน มีความรู้สึกที่ดีต่อกันอื่น และรู้สึกว่าได้รับความสำเร็จในการทำงาน

1.7 การเน้นวิชาการ หมายถึง การปฏิบัติงานของข้าราชการต่ำรุ่ว ในสังกัด ต่ำรุ่วภูธรภาค 2 ที่มุ่งเน้นให้ต่ำรุ่วภูธรภาค 2 มีการพัฒนาความรู้ทางด้านวิชาการ และทักษะในการปฏิบัติงาน

2. ความผูกพันต่องค์การ หมายถึง ความรู้สึกของรักภักดี ความเต็มใจที่จะปฏิบัติงานห่วงใย ห่วงดี และภาคภูมิใจของข้าราชการต่ำรุ่ว ในสังกัด ต่ำรุ่วภูธรภาค 2 ในการศึกษา กันคว้าครั้งนี้ ความผูกพันต่องค์การสามารถวัดได้จากความคิดเห็นของข้าราชการต่ำรุ่ว ใน 3 องค์ประกอบน คือ

2.1 การแสดงตน หมายถึง ความภาคภูมิใจในองค์การและการยอมรับจากมุ่งหมาย ขององค์การ

2.2 ความเกี่ยวพันกับองค์การ หมายถึง ความเต็มใจที่จะทำงานเพื่อความ ก้าวหน้า และประโยชน์ขององค์การ

2.3 ความภักดีต่องค์การ หมายถึง การยึดมั่นในองค์การและประณานาทที่จะเป็น สมาชิกขององค์การต่อไป

3. ข้าราชการตำรวจ หมายถึง ข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติงานประจำสถานีตำรวจนครบาล ในสังกัดตำรวจนครบาลภาค 2 แบ่งเป็นชั้นสัญญาบัตร คือ ข้าราชการตำรวจที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจ ตรีขึ้นไป และชั้นประทวน คือ ข้าราชการตำรวจที่มียศตั้งแต่นายดาบตำรวจลงมา

4. ตำรวจนครบาล 2 หมายถึง หน่วยงานของสำนักงานตำรวจนแห่งชาติที่รับผิดชอบ ในเขตพื้นที่ 8 จังหวัด คือ จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี ระยอง และสระแก้ว

5. ระดับของสถานีตำรวจนครบาล หมายถึง ขนาดองค์การของสถานีตำรวจนครบาล ในสังกัด ตำรวจนครบาลภาค 2 แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับที่มี ผกก. เป็นหัวหน้า และระดับที่มี รอง ผกก. หรือ สว. หรือ รอง สว. เป็นหัวหน้า

6. ระดับชั้นยศ หมายถึง ระดับชั้นยศของข้าราชการตำรวจ แบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นสัญญาบัตร คือ ข้าราชการตำรวจที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจ ตรีขึ้นไป และระดับชั้นประทวน คือ ข้าราชการตำรวจที่มียศตั้งแต่นายดาบตำรวจลงมา